

Două spice

Gheorghe Asachi

Cu-nălțată, mândră frunte,
Un deșert spic defăima
Pe un spic plin de grăunte
Ce în jos se atârna.
Zisă deci l-a lui vecin:
De râs lucru-i curios
Că ții capul așa jos!
Îns-atunce spicul plin
Au răspuns l-această ceartă:
Nu doresc a mă schimba;
A mea frunte-aș rădica
Când c-a ta ar fi deșartă!